

KUUDENNEN VIIKON PERJANTAI AAMUPALVELUS

Psalmikatisman 1:sen kunnian jälkeen vuorosävelmän mukaiset katismatroparit. 2:sen kunnian jälkeen nämä **katismatroparit, 4. säv.**

Kaksi opetuslasta lähetetään hakemaan varsaa, niin kuin on kirjoitettu, ja sillä ratsastaen ihana Kristus tulee kuulemaan pienokaisten jumalallista ylistystä. Rientäkäämme innolla Häntä vastaan kantaen hyveellisten tekojen palmunlehviä.

Kunnia - - nyt - -. Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Oi nuhteeton Neitsyt, Kristus Jumalan Äiti, miekka lävisti Sinun pyhän sielusi, kun näit omasta tahdostaan ristiinnaulittuna Poikasi ja Jumalasi. Oi siunattu, älä lakkaa rukoilemasta Häntä, että Hän paastoaikana lahjoittaisi meille rikkomustemme anteeksiannon!

Psalmikatisman 3:n kunnian jälkeen **troparit, 8. säv.**

Kaksi opetuslasta lähetetään tänään hakemaan varsaa kaikkien Valtiaalle. Hän, jota serafien joukot kantavat, tulee sillä ratsastaakseen. Maailman valtias, kaiken nielevä kuolema alkaa kauhistua menetettyään Lasaruksessa ensimmäisen ihmissuvusta.

Kunnia - - nyt - -. Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Seuratessaan Poikansa kärsimystä puhdas Neitsyt valitti katkerasti ja veisasi itkuvirren: Voi Poikani, kuinka heprealaisten lapset veivät Pilatuksen tuomittavaksi Sinut, jota enkelit ylistävät vaikenemattomin veisuin? Oi Sana, minä veisaan ylistystä suurelle ja sanomattomalle laupeudellesi!

Minean kanoni ja nämä triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin 5:n veisun.

Triodion, Joosefin runo

5. veisu. 4. säv. Irmossi

Herra, anna käskyjesi valkeuden koittaa minulle, / sillä Sinun tykösi, oi Kristus, / minun henkeni kiiruhtaa aamuvarhaisesta asti / ja veisaa Sinun ylistystäsi. / Sinä olet minun Jumalani // ja Sinuun minä turvaan, oi rauhan Kuningas!

Troparit

Valtias Herra, kun Sinä uinuit ristillä, Sinä muutit kuoleman uneksi, sillä Sinä huusit: Ystäväni Lasarus nukkuu, mutta minä menen nyt herättämään hänet.

Armollinen Kristus, toteuttaen profeettain ennustussaarnoja Sinä menit profeettainsurmaajakaupunkiin vapaaehtoisesti surmattavaksi, että pelastaisi turmeluksesta minut, joka olen surmattu.

Te, jotka olette pidättyväisyyden ja rukouksen avulla alistaneet kurittoman ruumiin sanalle, munkit ja aviossa elävät, käykää Kristusta vastaan, kun Hän varsalla ratsastaen tulee kärsimään.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä valkeuden puhdas portti, kastele armosi pisaroin synnin paahteessa nääntynyt sydämeni ja sytytä sydämeni sammunut lamppu!

Toinen, Theodoroksen runo

Irmossi. 8. säv.

Hajoita sieluni synkeys, / oi valkeuden antaja Kristus Jumala, / joka karkotit syvyyden alkuperäisen pimeyden, / ja anna minulle Sinun käskyjesi valkeus, // että aamusta varhain Sinua ylistäisin, oi Sana!

Troparit

Matkalla Betaniaan Sinä, Kristus, lähetit kaksi opetuslastasi hakemaan varsaa, jolla ei kukaan ollut ratsastanut, sillä paitsi Sinua, oi Vapahtaja, ei kukaan ole saanut valtaansa järjettömiä pakanakansoja.

Paljon juutalaisia on kokoontunut Jerusalemissa Betaniaan ja tänään he kärsivät Lasaruksen sisarten kanssa, mutta saadessaan huomenna tietää hänen nousseen haudasta, he ryhtyvät Kristusta surmaamaan.

Kunnia - -.

Pyhä Kolminaisuus, Isä, Poika ja kaiken tekevä Henki, autuas jumaluus, aluton olemus, kolmena loistava valkeus, kaiken valaiseva hallitus, varjele palvelijoitasi!

Nyt - -. Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Äidin sääli haavoitti Sinun Äitiäsi, oi Kristus, kun hän näki Sinut ristille nauloin kiinnitettynä ja veren ja veden vuotavan elävöittävästä kyljestäsi, sillä hän tunsi Sinut omaksi pojaksensa.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Katso, Kristus on valmiina tulemaan Jerusalemiin. Kaikki te vuorilla ja erämaissa elävät munkit, tulkaa iloiten Häntä vastaan koko maailman kanssa!

Irmossi. 8. säv.

Hajoita sieluni synkeys, / oi valkeuden antaja Kristus Jumala, / joka karkotit syvyyden alkuperäisen pimeyden, / ja anna minulle Sinun käskyjesi valkeus, // että aamusta varhain Sinua ylistäisin, oi Sana!

8. veisu. 4. säv. Irmossi

Maa ja kaikki, mitä siinä on, meret ja kaikki lähteet, / taivasten taivaat, valo ja pimeys, kylmä ja helle, / ihmisten lapset, papit kiittäkää Herraa // ja suuresti ylistäkää kaikkina aikoina!

Troparit

Naiset, kun Ylösnousemus ja Elämä on ystävänne, niin miksi itkette katkerasti? Kaikkien Hyväntekijä, joka omalla ylösnousemuksellaan julistaa kaikkien ylösnousemista, tulee ja tekee eläväksi todellisen ystävänsä.

Te munkkien joukot, kokoontukaa järjellisinä lampaina ottaaksenne lehviä kantaen vastaan esipaimenen Kristuksen, sillä Herra saapuu haluten tulla karitsan tavoin teuraaksi ja tehdäkseen lopun suden hirmuvallasta.

Kun Sinä tulit Beetfageen, vihamielinen tuonela tunsit askeltesä äänen, tarttui Lasaruksen jalkoihin ja sanoi: Jos Elämä kutsuu sinua, älä viivyttelä vaan lähde, sillä tiedän pian tuhoutuvani.

Jumalansynnyttäjälle

Neitsyt, profeettain pyhät sanat julistavat Sinusta vertauskuvallisesti porttina, vuorena, pyhänä majana ja valkeuden pilvenä, josta koittaa pimeydessä ja varjossa oleville Aurinko, ainoa valkeuden antaja.

Toinen irmossi. 8. säv.

Enkelit ja taivaat, / kiittäkää kunnian valtaistuimella olevaa sekä alati ylistettävää Jumalaa, / veisatkaa Hänelle // sekä suuresti ylistäkää Häntä kaikkina aikoina!

Troparit

Kaksi opetuslastasi on lähetetty hakemaan ikeen alaista Hänelle, joka ratsastaa pilvillä. Häntä kaikki veisuin kiittävät ja korkeasti ylistävät kaikkina aikoina.

Kristus on ovella, älä enää ole synkkänä, Betania, sillä Hän muuttaa murheesi iloksi nostaessaan haudasta Hänelle ylistystä veisaavan kasvattisi Lasaruksen.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Yksi Jumala on Kolminaisuus. Isä ei muutu Pojaksi, eikä Poika Lähteneeksi, vaan minä kunnioitan kolmea erikseen ja yhdessä Valkeutena ja Jumalana iankaikkisesti.

Nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Sinä yksin synnyttät turmeluksetta, Sinä yksin imetät lasta lapsivuoteutta kärsimättä, Sinä yksin synnyttät Luojaasi ja Valtiaasi, vaikka Äitinäkin olet palvelijatar. Sinua, oi Neitsytäiti, me veisuin ylistämme iankaikkisesti!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Valmistautukaamme kaikki hyveen lehvin ja hengellisin oksin ottamaan vastaan varsalla ratsastava Kristus kahdessa luonnossa. Häntä me korkeasti ylistämme kaikkina aikoina.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Irmossi. 8. säv.

Enkelit ja taivaat, / kiittäkää kunnian valtaistuimella olevaa sekä alati ylistettävää Jumalaa, / veisatkaa Hänelle // sekä suuresti ylistäkää Häntä kaikkina aikoina!

9. veisu. 4. säv. Irmossi

Sillä Voimallinen on tehnyt suuria tekoja minulle, / ja Hänen nimensä on pyhä, / ja Hänen laupeutensa kestää polvesta polveen niille, // jotka Häntä pelkäävät.

Troparit

Jeesus, Sinä huusit ennalta: Katso, nouskaamme pyhään kaupunkiin, niin antaudun totisesti murhanhimoisiin käsiin tullakseni lihassa surmatuksi ristillä.

Sana, Sinä ainoa kuolematon, halutessasi temmata ystäväsi kuolemasta Sinä riensit meidän tähtemme surmattavaksi ja teit uskovat ihmiset kuolemattomiksi.

Heiluttakaamme terveen järjen palmunlehviä Kristukselle, joka on lihallisesti alentunut varsalla ratsastamaan, ja lausukaamme Hänelle: Siunattu olet Sinä, Vapahtaja, joka tulet kärsimään!

Jumalansynnyttäjälle

Peljättävä on synnytyksesi, oi Jumalansynnyttäjä, Kristuksen Äiti. Sen tähden me kaikki sukupolvet uskoen ylistämme Sinua autuaaksi ja kunnioitamme puhtaasti iankaikkisesti.

Toinen irmossi. 8. säv.

Lainantajalle vuorella tulessa ja orjantappurapensaassa / edeltä ilmoitettua / ainaisesta Neitseestä meidän, uskovaisten, pelastukseksi syntynyttä Poikaa // me kiitosvirsin herkeämättä ylistämme.

Troparit

Lähettäessään nyt opetuslapsensa Kristus sanoo: Päästäkää minulle varsa ja tuokaa se ratsukseni, että Poikana päästäisin kansat järjettömyydestä ja alistaisin heidät Isälle.

Herra tulee, avaa porttisi, Betania, ja ota uskoen vastaan Valtias, sillä ainoana kaikkivoimallisena Hän tulee nostamaan Lasaruksen haudasta.

Kunnia - -.

Herra, anna yksinvaltiutesi kolmivaloisen sokaisevan valkeuden loistaa mielessämme ja käännytä meidät moninaisesta eksytyksestä yhdistävään jumaloitumiseen.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Iloitse, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, kaikkien Kuninkaan palatsi, sillä Sinun kauttasi on maanpäällisille auennut taivasten valtakunta ja asuminen enkelten kanssa.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Te erämaissa, vuorilla ja luolissa asuvat, tulkaa, kokoontukaa kanssamme käymään palmunlehviä kantaen vastaan Kuningasta ja Valtiasta, sillä Hän tulee pelastamaan meidän sielumme.

Irmossi. 8. säv.

Lainantajalle vuorella tulessa ja orjantappurapensaassa / edeltä ilmoitettua / ainaisesta Neitseestä meidän, uskovaisten, pelastukseksi syntynyttä Poikaa // me kiitosvirsin herkeämättä ylistämme.

Virrelmästikiirat, 1. säv.

Halveksiessasi jumalallisia lakeja Sinä, minun sieluni, / tulit vihollisen juonien helpoksi saaliiksi. / Oma taipumuksesi on sinut antanut tuhoon, / ja monien syntien huumassa sinä olet saastuttanut Jumalan antaman vaatetuksesi / etkä enää ole valmis kuninkaallisiin häihin. / Ettet joutuisi synnin houkutukseen, / ettet olisi pukeutunut himojen vaatteisiin / ja ettet tulisi häähuoneesta ulos heitetyksi, kun sinulta aterialle käydessäsi vaaditaan sisäänpääsyn maksua, / huuda Vapahtajalle: / Sinä peljättävä silmä, joka otit sen, mitä minä olen säästämättä sitä, mikä Sinä olit, / ja joka pukeuduit minun tähteni pilkkavaippaan ennen ristiinnaulitsemista, / revi rikki minun vaatteeni ja pue minut riemuun, / päästä minut ulkopuolisesta pimeydestä ja iankaikkisesta itkusta // ja armahda minua!

Liitelauselma: Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinämme. Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän kättemme työn.

Marttyyrien stikiira

Tulkaa, kaikki kansat, / kunnioittakaamme veisuin ja hengellisin lauluin Kristuksen voittopalkinnon saaneita, / maailman valistajia ja uskon saarnaajia, / iankaikkista lähdettä, josta virtaa uskovaisille parannuksia. / Kristus meidän Jumalamme, lahjoita heidän rukoustensa kautta maailmallesi rauha // ja meidän sieluillemme suuri armo.

Kunnia - -. *8. säv.*

Täytettyämme sieluja hyödyttävän nelikymmenpäiväisen paaston / me pyydämme saada nähdä myös kärsimyksesi pyhän viikon, / oi ihmisiä rakastava, / että me silloin ylistäisimme suuria tekojasi ja sanomatonta taloudenhoitoasi meidän tähtemme / ja yksimielisesti veisaisimme: // Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Nyt - -. *Sama uudelleen*

KUUEDES HETKI

Profetian tropari, 3. säv.

Herra, sietämätön on suuttumuksesi uhka syntisiä kohtaan, emmekä ole arvollisia katsomaan Sinuun ja pyytämään Sinulta armoa. Älä tuhoa meitä vihastuksessasi ja suuttumuksessasi, sillä Sinun kätesi on meidät muovannut maasta!

Kunnia - - nyt - -. *Sama uudelleen*

Prokimeni, 4. säv.: Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: / "Menkäämme Herran huoneeseen".

Liitelauselma: Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tahdon etsiä sinun parastasi.

Profeetta Jesajan kirjasta (66:10-24):

Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja riemuitkaa hänestä kaikki, jotka häntä rakastatte; iloitsemalla iloitkaa hänen kanssaan, te, jotka olette hänen tähtensä surreet, että imisitte ja tulisitte ravituiksi hänen lohdutuksensa rinnoista, että joisitte ja virkistyisitte hänen kunniansa runsaudesta. Sillä näin sanoo Herra:

Minä ohjaan hänen tykönsä rauhan niinkuin virran ja kansojen kunnian niinkuin tulvajoen. Ja te saatte imeä, kainalossa teitä kannetaan, ja polvilla pitäen teitä hyväillään. Niinkuin äiti lohduttaa lastansa, niin minä lohdutan teitä, ja Jerusalemissa te saatte lohdutuksen. Te näette sen, ja teidän sydämenne iloitsee, ja teidän luonne virkistyyvät kuin vihanta ruoho; ja Herran käsi tulee tunnetuksi Hänen palvelijoissansa, mutta vihollistensa Hän antaa tuntea vihansa. Sillä katso, Herra tulee tulessa, ja Hänen vaununsa ovat kuin myrskytuuli; ja Hän antaa vihansa purkautua hehkussa ja nuhtelunsa tulenliekissä. Herra käy tuomiolle kaiken lihan kanssa tulella ja miekallaan, ja Herran surmaamia on oleva paljon. Jotka pyhittäytyvät ja puhdistautuvat puutarha-menoja varten, seuraten miestä, joka on heidän keskellensä, jotka syövät sianlihaa ja muuta inhottavaa sekä hiiriä, niistä kaikista tulee loppu, sanoo Herra. Minä tunnen heidän tekonsa ja ajatuksensa. Aika tulee, että minä kokoan kaikki kansat ja kielet, ja he tulevat ja näkevät minun kunniani. Ja minä teen tunnusteen heidän keskellensä ja lähetän pakooppäässeitä heidän joukostansa pakanain tykö Tarsiiseen, Puuliin ja Luudiin, jousenjännittäjien tykö, Tuubaliin ja Jaavaniin, kaukasiin merensaariin, jotka eivät ole kuulleet minusta kerrottavan eivätkä nähneet minun kunniaani, ja he ilmoittavat minun kunniani pakanain keskuudessa. Ja he tuovat kaikki teidän veljenne kaikista kansoista uhrilahjana Herralle hevosilla, vaunuilla, kantotuoleilla, muuleilla ja ratsukameleilla minun pyhälle vuorelleni Jerusalemiin, sanoo Herra, niinkuin israelilaiset tuovat ruokauhrin puhtaassa astiassa Herran temppeliin. Ja heitäkin minä otan leeviläisiksi papeiksi, sanoo Herra. Niinkuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun kasvojeni edessä, sanoo Herra, niin pysyy teidän siemenenne ja teidän nimenne. Joka kuukausi uudenkuun päivänä ja joka viikko sapattina tulee kaikki liha kumartaen rukoilemaan minua, sanoo Herra. Ja he käyvät ulos katselemaan niiden miesten ruumiita, jotka ovat luopuneet minusta; sillä heidän matonsa ei kuole, eikä heidän tulensa sammu, ja he ovat kauhistukseksi kaikelle lihalle.

Prokimeni, 6. säv.: Ole meille armollinen, Herra, / ole meille armollinen.

Liitelauselma: Minä nostan silmäni Sinun puoleesi, joka taivaissa asut.

EHTOOPALVELUS PERJANTAI-ILTANA

Avuksihuutostikiirat, 8. säv.

Liitelauselma: Vie minun sieluni ulos vankeudesta kiittämään Sinun nimeäsi.

Täytettyämme sieluja hyödyttävän nelikymmenpäiväisen paaston / me pyydämme saada nähdä myös kärsimyksesi pyhän viikon, / oi ihmisiä rakastava, / että me silloin ylistäisimme suuria tekojasi ja sanomatonta taloudenhoitoasi meidän tähtemme / ja yksimielisesti veisaisimme: // Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Liitelauselma: Vanhurskaat kokoontuvat minun ympärilleni, kun Sinä minulle hyvin teet.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Syvyydestä minä huudan Sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni.

Marttyyrien stikiira, 8. säv.

Me rukoilemme, oi Herran marttyyrit: / Rukoilkaa meidän Jumalaamme ja pyytäkää, / että Hän antaisi meidän sieluillemme runsaan armon // ja armahduksen monille rikkomuksillemme!

Liitelauselma: Tarkatkoot Sinun korvasi minun rukousteni ääntä.

Pyhän Lasaruksen stikiirat. Kuningas Leon runo, 6. säv.

Herra, aikoessasi omasta tahdostasi asua haudassa, / Sinä halusit nähdä Lasaruksen haudan / ja kysyit: Mihin olette hänet panneet? / Saatuasi tietää sen, mistä et ollut tietämätön, / Sinä huusit rakastamallesi: Lasarus, tule ulos! / Ja hengetön kuuli Sinua, joka olet antanut hänelle hengen, // meidän sielujemme Vapahtajaa.

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Herra, Sinä tulit neljättä päivää kuolleena olleen Lasaruksen haudalle / ja vuodattaen kyöneleitä ystäväsi tähden Sinä, elämän tähtäpäätä, / nostit ylös nelipäiväisen kuolleen. / Niin ääni satoi kuoleman ja kädet päästivät

käärinliinat. / Silloin opetuslasten joukko täyttyi ilosta, / ja kaikki huusivat yhteen ääneen: // Siunattu olet Sinä, Vapahtaja! Armahda meitä!

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus Hänen tykönänsä. Ja Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

Herra, Sinun äänesi hajoitti tuonelan valtakunnan / ja Sinun valtasi sana nosti haudasta nelipäiväisen. / Lasarukselta tuli uudestisyntymisen pelastava ennaltajulistus. / Kaikki on mahdollista Sinulle, Valtias, / kaikkien Kuningas! // Lahjoita palvelijoillesi armahdus ja suuri laupeus!

Liitelauselma: Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ylistäkää Häntä, kaikki kansat.

Herra, kun Sinä halusit todistaa opetuslapsillesi kuolleista nousemisesi, / Sinä menit Lasaruksen haudalle. / Kun Sinä kutsuit häntä, tuonela joutui vangiksi / ja päästi nelipäiväisen, joka huutaa Sinulle: // Siunattu Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Liitelauselma: Sillä Hänen armonsa meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti.

Herra, Sinä otit opetuslapsesi mukaan / ja menit Betaniaan nostaaksesi ylös Lasaruksen. / Ihmisluonnon lain mukaisesti Sinä itkit häntä, / mutta Jumalana nostit hänet neljäntenä päivänä ylös, / ja hän huusi Sinulle: // Vapahtaja, siunattu Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Kunnia - -. *8. säv.*

Sinä, meidän Vapahtajamme, tulit Lasaruksen haudalle / ja kutsuen häntä nostit kuolleen ikään kuin unesta. / Katoamattomuuden henki pudisti pois turmeluksen, / ja sanan mukana hän tuli ulos käärinliinoin sidottuna. / Kaiken Sinä voit, kaikki Sinua palvelee, / oi ihmisiä rakastava, kaikki on Sinulle alamaista. // Meidän Vapahtajamme, kunnia olkoon Sinulle!

Nyt - -. **Andreas Sokean runo, 8. säv.**

Täytettyämme sieluja hyödyttävän nelikymmenpäiväisen ajan huutakaamme: / Iloitse, Betanian kaupunki, Lasaruksen kotipaikka! / Iloitkaa, Martta ja Maria, hänen sisarensa! / Huomenna Kristus saapuu sanallaan tekemään eläväksi kuolleen veljenne. / Kuullessaan Hänen äänensä karvas ja kyltymätön tuonela kauhistuu pelosta / ja suuresti huoaten päästää Lasaruksen, joka on liinoihin sidottu. / Sen nähdessään heprealaisjoukko hämmästy / ja käy Häntä vastaan palmunlehvin ja oksin. / Ja lasten nähdään ylistävän Häntä, jota isät kadehtivat. / Siunattu olkoon Hän, // joka tulee Herran nimeen, Israelin Kuningas!

Prokimeni, 6. säv.: Meidän apumme on Herran nimi, / Hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Liitelauselma: Ellei Herra olisi meidän kanssamme – näin sanokoon Israel.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (49:33-50:26):

Kun Jaakob oli antanut määräyksensä pojilleen, veti hän jalkansa vuoteeseen ja kuoli ja tuli otetuksi heimonsa tykö. Ja Joosef vaipui isänsä kasvoja vasten, itki siinä kumartuneena hänen ylitsensä ja suuteli häntä. Sitten Joosef käski lääkäreitä, jotka olivat hänen palveluksessaan, balsamoimaan hänen isänsä, ja lääkärit balsamoivat Israelin. Siihen kului neljäkymmentä päivää, sillä niin pitkä aika kuluu balsamoimiseen. Ja egyptiläiset itkivät häntä seitsemänkymmentä päivää. Sitten kun hänen muistoksensa vietetty suruaika oli päättynyt, puhui Joosef faraon hoviväelle: "Jos olen saanut armon teidän silmienne edessä, niin puhukaa minun puolestani faraolle näin: Isäni vannotti minua sanoen: 'Katso, minä kuolen, hautaa minut omaan hautaani, jonka olen kaivanut itselleni Kanaanin maassa'. Anna minun siis nyt mennä hautaamaan isäni; sitten palaan takaisin." Farao vastasi: "Mene hautaamaan isäsi sen valan mukaan, jonka olet hänelle vannonut". Niin Joosef meni hautaamaan isäänsä, ja hänen kanssaan menivät kaikki faraon palvelijat, hänen hovinsa vanhimmat ja kaikki Egyptin maan vanhimmat sekä koko Joosefin perhe, hänen veljensä ja hänen isänsä perhe; ainoastaan vaimonsa, lapsensa, pikkukarjansa ja raavaskarjansa he jättivät Goosenin maakuntaan; hänen mukanaan meni myös sekä vaunuja että ratsumiehiä. Ja niin heitä oli sangen suuri joukko. Kun he saapuivat Gooren-Aatadiin, joka on Jordanin tuolla puolella, panivat he siellä toimeen ylen suuret ja juhlalliset valittajaiset, ja hän vietti isänsä surujuhlaa seitsemän päivää. Ja kun maan asukkaat, kanaanilaiset, näkivät surujuhlan Gooren-Aatadissa, sanoivat he: "Siellä on egyptiläisillä suuri surujuhla". Siitä sai paikka nimekseen Aabel-Misraim; se on Jordanin tuolla puolella. Ja hänen poikansa tekivät hänelle, niinkuin hän oli määrännyt heille: hänen poikansa veivät hänet Kanaanin maahan ja hautasivat hänet Makpelan vainiolla olevaan luolaan, jonka vainion Aabraham oli ostanut perintöhaudaksi heettiläiseltä

Efronilta ja joka oli itään päin Mamresta. Senjälkeen kuin Joosef oli haudannut isänsä, palasi hän Egyptiin, hän ja hänen veljensä sekä kaikki jotka hänen kanssaan olivat menneet hautaamaan hänen isäänsä. Mutta kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä oli kuollut, ajattelivat he: "Ehkä Joosef nyt alkaa vainota meitä ja kostaa meille kaiken sen pahan, mitä me olemme hänelle tehneet". Niin he lähettivät Joosefille tämän sanan: "Isäsi käski ennen kuolemaansa ja sanoi: 'Sanokaa Joosefille näin: Oi, anna anteeksi veljiesi rikos ja synti, sillä pahasti he ovat menetelleet sinua kohtaan'. Anna siis isäsi Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa." Ja Joosef itki kuullessaan nämä heidän sanansa. Sitten tulivat Joosefin veljet itse, lankesivat maahan hänen eteensä ja sanoivat: "Katso, me olemme sinun orjiasi!" Mutta Joosef vastasi heille: "Älkää peljätkö, olenko minä Jumalan sijassa? Te tosin hankitsitte minua vastaan paha, mutta Jumala on kääntänyt sen hyväksi, että Hän saisi aikaan sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitäisi hengissä paljon kansaa. Älkää siis peljätkö; minä elätän teidät ja teidän vaimonne ja lapsenne." Ja hän lohdutti ja rauhoitti heitä. Ja Joosef sekä hänen isänsä perhe jäivät asumaan Egyptiin. Ja Joosef eli sadan kymmenen vuoden vanhaksi. Ja Joosef sai nähdä Efraimin lapsia kolmanteen polveen; myöskin Maakirista, Manassen pojasta, syntyi lapsia Joosefin polville. Niin Joosef sanoi veljilleen: "Minä kuolen, mutta Jumala pitää huolen teistä ja johdattaa teidät tästä maasta siihen maahan, jonka Hän valalla vannon on luvannut Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille". Ja Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekää silloin minun luuni täältä". Ja Joosef kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana. Ja hänet balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä.

Prokimeni, 4. säv.: Jotka Herraan turvaavat, / ovat kuin Siionin vuori.

Liitelauselma: Se ei horju, vaan pysyy iankaikkisesti.

Sananlaskujen kirjasta (31:8-31):

Poikani, avaa suusi mykän hyväksi, oikeuden hankkimiseksi kaikille sortuville. Avaa suusi, tuomitse oikein, hanki kurjalle ja köyhälle oikeus. Kelpo vaimon kuka löytää? Sellaisen arvo on helmiä paljon kalliimpi. Hänen miehensä sydän häneen luottaa eikä siltä mieheltä riistaa puutu. Hän tekee miehellensä hyvää, ei paha, kaikkina elinpäivinänsä. Hän puuhaa villat ja pellavat ja halullisin käsin askartele. Hän on kauppiaan laivojen kaltainen: leipänsä hän noutaa kaukaa. Kun yö vielä on, hän nousee ja antaa ravinnon perheellensä, piioilleen heidän osansa. Hän haluaa peltoa ja hankkii sen, istuttaa viinitarhan kättensä hedelmällä. Hän voimalla vyöttää kupeensa ja käsivartensa vahvistaa. Hankkeensa hän huomaa käyvän hyvin, ei sammu hänen lamppunsa yöllä. Hän ojentaa kätensä kehrävarteen ja kayttelee

värttinää kämmenissään. Hän avaa kätensä kurjalle, ojentaa köyhälle molemmat kätensä. Ei pelkää hän perheensä puolesta lunta, sillä koko hänen perheensä on puettu purppuravillaan. Hän valmistaa itsellensä peitteitä; hienoa pellavaa ja punapurppuraa on hänen pukunsa. Hänen miehensä on tunnettu porteissa, maanvanhintojen seassa istuessaan. Hän aivinapaitoja tekee ja myy, voitaa hän kauppiaille toimittaa. Vallalla ja kunnialla hän on vaatettettu, ja hän nauraa tulevalle päivälle. Suunsa hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempeä opetus. Hän tarkkaa talonsa menoja, eikä hän laiskan leipää syö. Hänen poikansa nousevat ja kiittävät hänen onneansa; hänen miehensä nousee ja ylistää häntä: "Paljon on naisia, toimellisia menoissaan, mutta yli niitten kaikkien kohoat sinä". Pettävä on sulous, kauneus katoavainen; ylistetty se vaimo, joka Herraa pelkää! Suokaa hänen nauttia kättensä hedelmiä, hänen tekonsa häntä porteissa ylistäkööt.

Ja Ennenpyhitettyjen lahjain liturgia